

Ülkemiz ciddi olarak zor günler geçiriyor. Terör ve savaş önemli tehditler. Ülkemizin geleceğine yönelik bu olumsuz unsurlar, dış destekçileriyle birlikte üzerimize çullanabildikleri kadar çullanıyorlar. PKK,

İŞİD, FETÖ ve PYD...

Bu dörtlü hain gruplar geleceğimizi karartmak için var güçleriyle savaş açmış durumdadır. Her gün şehitler veriyor, bir savaşın içine sürükleniyor, Ortadoğu bataklığında uğraşıp duruyoruz.

Üstüne üstlük 15 Temmuz darbe kalkışmasının pislikleri, hainlik ve kahpelikleri de yaşadığımız kaosu tuzu-biberi.

Kaygılanmalı mıyız, korkmalı mıyız, güvenimizi kaybetmeli miyiz?

Asla ve asla.

Neden?

İrademize, gücümüze ve kardeşliğimize, tüm siyasal unsurlarımızın pozitif reflekslerine, politik üretimlerimize sahip çıkarsak.

15 Temmuz sonrası bu irade ortaya koyuldu mu? Bütünlük sağlanabiliyor mu? İktidarı ve muhalefeti bir merkezde buluşabiliyor mu?

Teferruatlar dışında buluşuyor.

O halde Türkiye’de yeni bir iklim oluşuyor. Bu iklimi bozan kaybedecek.

Olağanüstü günlerden geçiyoruz dedik.

Ülkemizin devlet kademeleri bir terör grubu tarafından, -azdır-çoktur- “iktidar destekli!!!” kuşatılmış halde. Devlet kademelerine alınacak personel için cemaatten gelecek referansları bir yarış halinde bekleyen iktidar teşkilatları, yerel yöneticileri ellerine aldıkları listelerde liyakata bakmadan haksız, hukuksuz, hakkaniyetsiz bir şekilde, yandaş anlayışıyla bu kadrolara adam doldurmak için var güçleriyle abanıyorlardı.

Bunu temizlemek yine bu iktidarın dirayetine, inandırıcılığına ve kararlılığına bağlı.

Eğer devlet aygıtları ve kademeleri ilgili cemaatten kurtarılıp şimdiden bir başka cemaate teslim edilecekse nihayetinde tehlike geçmiş sayılmayacak. Mevcut korunursa ve yeniden palazlanmasına göz yumulursa yine işer iyi gitmeyecek.

Oysa devlet olabilmenin vazgeçilmez unsurlarının başında Anayasa, yasa, hukukun üstünlüğü ve demokratik temayüller gelir.

Devlet olmuş, kalkınmış, üretimlerini arttırmış ülkelere bir bakın. Bizdeki gibi cemaatlerin ve çeşitli dini grupların dinle kandırmaları, Allah’la aldatmaları, dindar nesiller yetiştirme hayalleriyle mi devlet olmuşlar.

Bunu hepimiz anlamalıyız. Dinlisi de-dinsizi de, müslümanı-hiristiyanı da bu gerçeği anlamalıdır. Dinle devlet yönetmek geride kalmıştır. Günümüz koşullarına uymamaktadır. Kaldı ki niye kutsalımızı devlet işlerimize alet edelim.

Dinden de referanslar almak tabii ki olasıdır.

O’da temiz ahlak, vijdan, temiz huy, dürüstlük, hak yememek, kandırmamak, adil olmak gibi değerler referansımız olmalıdır.

Ne demektir; bu ülkeyi tamamıyla din temelli kurullarla yöneteceğiz arzusu ve hayali. Bu arzu ve istek Türkiye’de karşılık bulmaz, beyler. Bu da bir kandırmadır, oyalamadır, önümüzü kesmedir.

Dolayısıyla bir ortak payda da buluşacağız.

Terör ve savaş ülkemizin kaderi olmamalı, olamaz.

Biz bölgesinde barıştan yana, güçlü, kalkınmış, üretimlerini çoğaltmış, toplumunun refah seviyesini yükseltmiş, teknolojiye yatırım yapan bir Türkiye yaratmalıyız. Bunun yolu cumhuriyet

ve demokrasi ise hep birlikte bu değerlere sarılacağız.

İdealimiz güçlü devlet, güçlü vatan, güçlü millet, güçlü bayrak ise... işte Türkiye Cumhuriyeti, işte Cumhuriyetin temel değerleri, işte Atatürk'ün koyduğu hedefler, işte demokrasi, işte dürüst olmak, kandırmamak, aldatmamak, adaletli ve hakkaniyetli olmak, dinimize sıkı sıkıya vijdanen bağlı olmak...

Bu değerler bize yeter de artar bile...